

Sag, hvor den paagældende, der mener sig forurettet, kan faa Erstatning — jeg antager i øvrigt ikke, at den vil komme med en saadan Tilføjelse — men jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Forskel. Jeg skal i øvrigt ikke komme videre ind derpaa.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Goos: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Omtale eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Det næste Møde afholdes paa Fredag den 27de November Kl. 1½ og Dagsordenen er da:

1) Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Endringer i Almindelig borgerlig Straffelovs §§ 200, 202 og 203 samt om Tillæg til Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891 § 41.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Tilbejbringelse af Dobbeltspor m. m. paa Banestrækningen Roskilde—Korsør.

Mødet hævet Kl. 4. 35'.

Fjortende Møde.

Fredagen den 27de November 1896, Kl. 1½.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Ved Skrivelse af Dags Dato har Indenrigsministeren underrettet mig om, at han for Landstinget ønsker at fremsætte Forslag til Lov om Endring i Lov om Forhryningsagenter m. m. af 12te April 1892, og Forslag til Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret (Statsborgerret).

Uden for Dagsordenen giver jeg derfor først Ordet til den højtærede Minister, for at han kan fremsætte disse Lovforslag.

Indenrigsministeren (Hørring): Det første af de Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er Forslag til Lov om Endring i Loven om Forhryningsagenter af 12te April 1892. I denne Lov, der jo nærmest var bestemt til at gælde for Kjøbenhavn, blev indsat den Bestemmelse, at Loven af Indenrigsministeriet med de fornødne Væmpelser kunde udvides til at gælde ogsaa for saadanne Steder uden for Kjøbenhavn, hvor Kommunalbestyrelsen maatte ønske det. I Henhold hertil er Loven ogsaa bleven bragt til Anvendelse, paa forskellige Steder, men der har derved vist sig en følelig Mangel. Bestemmelsen giver jo kun Indenrigsministeriet Bemyndigelse til at give Loven Gyldighed for den enkelte Kommune, altsaa den Kommune selvfølgelig, hvori den paagældende Havn ligger. Men ofte er det saaledes, at Kommunens Grænser ophøre i kort Afstand fra Havnen, saa at altsaa en anden Kommunes Territorium ligger i Nærheden af Havnen. Naar Loven da ifølge denne Bestemmelse